

Posudek konzultantky
na rigorózní práci Mgr. Petra Velemana
„Aktuální otázky regulace mezinárodní letecké přepravy“

Rigorózní práce se zaměřuje na aktuální otázky mezinárodní letecké přepravy, jejíž právní úprava prochází již delší dobu téměř revolučním vývojem. Jejím cílem je, jak autor uvádí na s. 7, nejen samotný rozbor hmotněprávní úpravy vztahů v mezinárodní letecké přepravě, ale i nastínění některých aktuálních problémů, které z této úpravy vyplývají, včetně možných řešení. Navržené téma rigorózní práce jsem velice přivítala, neboť vím, že autor se letecké přepravě částečně profesionálně věnoval a má v této sféře značné praktické zkušenosti, navíc je to skutečně téma velmi aktuální, s některými dosud otevřenými otázkami.

Rigorózní práce je přehledná, je dobře logicky rozčleněna a vhodně systematicky uspořádána. Sestává ze sedmi kapitol, z nichž první je úvodem a poslední je závěrem. Autor postupuje od obecného ke zvláštnímu, navíc, pokud jde o analýzu právních úprav, v historické posloupnosti, cenná jsou srovnání jednotlivých úprav. Za největší přínos práce považuji kromě cenného srovnávacího rozboru poměrně rozsáhlou partii věnovanou komunitárnímu právu.

V první kapitole – Úvodu - se autor nejprve věnuje základním pojmům v právu mezinárodní letecké přepravy. Na s. 12 uvádí, že mezinárodní úmluvy upravující soukromoprávní vztahy s cizím prvkem mají charakter přímých norem. Zajímalo by mne, jak je to s nařízeními ES, které rovněž částečně upravují tuto oblast: lze ustanovení v nich obsažená rovněž považovat za přímé normy? K této otázce by se měl autor vyjádřit při ústní obhajobě své práce. Druhá kapitola pojednává o tzv. Varšavském systému, který autor podrobně rozebírá. Třetí kapitola se zabývá Montrealskou úmluvou, a to ve srovnání se všemi předcházejícími instrumenty. Tato kapitola je výborně zpracována, autor srovnává nejen jednotlivé instrumenty, ale i jejich znění a překlady do češtiny, které, jak se ukazuje, nejsou vždy přesné. Ke s. 45: jednak je zajímavá okolnost, zda podle článku 31 MÚ jde o promlčení

či o zánik práva – jedná se o překlad pojmu „*extinguished*“. Rovněž k této otázce by se autor měl vyjádřit. Dále, autor tamtéž uvádí, že právní následky promlčení bude třeba řešit podle *lex fori*. Jak tento postup zdůvodní? Na s. 47 a dále *passim* je uváděn termín „*code-share*“, který by měl autor blíže vysvětlit.

Čtvrtá kapitola je věnována komunitárnímu právu, a to ve značných podrobnostech, pokud vím, dosud nebyla v české literatuře tato partie v takovém rozsahu prezentována a autorovi doporučuji, aby minimálně tuto část publikoval. Jedná se o otázky velmi praktické, jejichž zpracování by česká právnická veřejnost určitě uvítala. Rovněž pátá kapitola je pozoruhodná: zabývá se dosud ne zcela vyřešenou otázkou souladu komunitárních předpisů s Varšavskou a Montrealskou úmluvou. Zajímalo by mne, jaký je autorův názor na možnost řešit případný rozpor nařízení 261/2004 a Montrealské úmluvy podle samotné Smlouvy o ES (ke s. 88). Šestá kapitola stručně uvádí přehled české právní úpravy.

Práce vyústí v poměrně podrobný závěr, v němž se autor komplexněji vyslovuje k naznačeným otázkám.

Rigorózní práci hodnotím velmi pozitivně, autor prokázal samostatnost a originalitu myšlení, schopnost pracovat s původními prameny i s literaturou, která je česká i zahraniční. Práci proto plně doporučuji k ústní obhajobě a navrhuji, aby po úspěšné obhajobě a úspěšném vykonání rigorózní zkoušky byl Mgr. Petru Velemanovi přiznán akademický titul JUDr.

Prof. JUDr. Monika Pauknerová, CSc.

V Praze dne 14.7.2007